

J. Cody: Co pro Evropu znamená historické vítězství pravice ve Švédsku?

- CZ24 News | 18. září 2022

ŠVÉDSKO: Před Švédskými demokraty stojí skutečně nesnadné výzvy, ale i bezprecedentní příležitost změnit Švédsko k lepšímu.

Vítězství pravice ve Švédsku sice tamní politiku obrátilo vzhůru nohama, na místě je ale otázka, zda se Jimmie Åkessonovi ze Švédských demokratů podaří splnit své kampaňové sliby a prosadit v Evropě konzervativní agendu.

Poté, co švédská ministerská předsedkyně uznala porážku a podvolila se volebnímu vítězství koalice pravicových stran, začaly konzervativci po celé Evropě jásat. Tato skandinávská země, která bývala jednou z nejlevicovějších v Evropě a velice proslula tím, jak během migrační krize 2015-2016 přijala nejvíce uprchlíků na hlavu, provedla radikální obrat.

Samozřejmě, že důvody za obratem jsou i přes těžkou cenzuru v této zemi dobře známy. Ta utopická multikulturní budoucnost předjímaná mnoha Švédy se během posledních několika let zhroutila, a jak to Remix News rozsáhle dokumentoval, tak střelby, vraždy, obchod s drogami, klanové zločiny, útoky na ženy, vraždy ze cti, náhodné útoky a rostoucí sexuální kriminalita uvrhla kdysi mírumilovnou zemi do šoku. Zhoršující se bezpečnostní situace vedla dokonce i nejprodávanější německé noviny Bild k tomu, aby Švédsko označily za „nejnebezpečnější zemi Evropy.“

Z toho bince se v posledních letech Švédští demokraté vynořili jako druhá největší strana země s více než 20 procenty hlasy. V důsledku toho většina domácích i mezinárodních médií otevřeně uznala, že největším vítězem celých voleb je tato nejvíce špiněná strana.

Před Švédskými demokraty je ale spousta nelehkých výzev a ti budou muset, aby v těchto těžkých časech Evropy uspěli, našlapovat po špičkách. Jedním z nich je skutečnost, že i přes nesmírné vítězství, ještě není jasné, jestli se povede sestavit nějakou záchrannou družinu země. Historicky se Švédskými demokraty všechny strany odmítaly spolupracovat a ve skutečnosti všechny strany v nové vládě udělají, co je v jejich silách, aby se této politiky mohly dále držet. To znamená, že ač budou Švédští demokraté největší stranou v nové pravicové vládě, tak vůdce SD Jimmie Åkesson nedostane příležitost stát se ministerským předsedou. Tím místo něj bude Ulf Kristersson, jenž vede stranu Umírněných, která získala jen 19,1 procenta hlasů, což je trapně nízký výsledek pro ty, kdo bývali „mainstreamovou“ konzervativní stranou v zemi.

Co je důležitější, nová vláda plánuje zablokovat Švédským demokratům přístup k ministerským postům. To znamená velkou překážku pro možnost a schopnost strany ovlivňovat politiku. Pokud Švédští demokraté nebudou opatrní, riskují, že v nové vládě budou mít málo moci, přičemž stejně ponesou vinu, pokud kriminalita poroste, imigrace bude bez překážek pokračovat a inflace a recese švédskou ekonomiku v nadcházejících letech zhroutí.

Je nejasné, jakým směrem budou Umírnění vládu kormidlovat, a převážně si přejí udržovat status quo. Umírněné stejně jako Křesťanskodemokratickou unii (CDU) v Německu lze nejlépe popsat jako „vyprchané konzervativce“. Vzhledem k mandátu předanému Švédským demokratům a prudkému obratu proti další imigraci ve švédské veřejnosti budou Umírnění dělat, co mohou, aby sice vypadali, že proti imigraci a kriminalitě postupují, přičemž jejich opatření budou přinejlepším jen kosmetická. Umírnění budou rovněž pracovat na tom, aby se drželi dále od Švédských demokratů, kdy na svého

údajného koaličního partnera budou záměrně útočit, aby zdůraznili, jak jsou oni „tolerantní a úctyhodnou“ konzervativní alternativou.

Za povšimnutí rovněž stojí, že Umírnění patří k seskupení v Evropském parlamentu Evropská lidová strana (EPP), tj. k tomu mocnému politickému uskupení, které maďarský ministerský předseda Viktor Orbán obvinil ze ztráty duše zaprodané levici.

Orbán se v memorandu napsaném roku 2020 pustil do činnosti EPP, kdy poukazoval, že se v průběhu let chytili spousty levicových konceptů včetně genderové ideologie a pro-migračních postojů. Vedení EPP dlouho tlačilo na vykopnutí Orbánovy strany Fidesz z této koalice, což nakonec roku 2021 kulminovalo stažením Fidesz z EPP.

Aby se člověk seznámil s ideologickou vizí představovanou Umírněnými, tak je dobré přečíst si Orbánovo memorandum pro EPP, než jeho strana roku 2021 zahájila odchod.

„Vzdali jsme se modelu rodiny založeného na rodičovství jedné ženy a jednoho muže a padli jsme do náručí genderové ideologie. Místo podpory porodnosti dětí vidíme jako řešení našeho demografického problému masovou migraci. Nestojíme sami za sebou jako za historickými a ohromnými Evropany a nepouštíme se do boje proti silám levicově liberálních intelektuálů a médií, které tito ovlivňují a kontrolují,“ psal Orbán v sžíravém dvoustránkovém memorandu, jež v mnoha ohledech představovalo podání jeho výpovědi z tohoto politického seskupení, které kdysi historicky představovalo evropské křesťanské konzervativce.

Dalším partnerem ve švédské vládě čtyř stran budou Křesťanští demokraté, též patřící k EPP, což jen zdůrazňuje potíže, se kterými se Švédští demokraté budou muset potýkat, aby jejich agenda přinesla ovoce.

Je nová, zdravá imigrační politika možná?

Švédští demokraté za svoji stranu říkají, že zase postaví Švédsko na první místo, kdy Åkesson na Facebook napsal: „Teď začíná práce na tom, abychom ze Švédska zase udělali dobré místo... Už máme dost zkrachovalých sociálně demokratických politik, které po osm let neustále zemi vedly špatným směrem. Nastal čas znovu vybudovat bezpečnost, blahobyt a národní soudržnost. Nastal čas postavit Švédsko na první místo.“

Nicméně maličká většina dvou hlasů, jaké se švédská pravice těší, zůstává křehká a jedna poslankyně Liberální strany už řekla, že se pokusí vládu svrhnout, pokud v ní budou Švédští demokraté, což by mohlo skutečné politické kroky stržžené na kontrolu migrace nebo potlačení zločinnosti torpédovat.

„Šla jsem k volbám, abych hájila lidská práva a svobody,“ řekla švédským médiím poslankyně Romina Pourmokhtari. „Právě na to musíme my Liberálové v nadcházejících letech zaměřit své úsilí.“

Pravice může čekat, že více politiků z jejich vlastní koalice se zase bude snažit vysloužit si chvalozpěvy švédských převážně levicových médií „hlasováním podle svého svědomí“ a „zastáváním se tolerance.“ Ač mohou poškodit své vlastní strany, tak potenciál osobního zisku zůstává podstatný. Ke stejnému zbožňování médií docházelo i mezi americkými Republikány, když to si vždy za svůj odpor k Donaldu Trumpovi vysloužili takoví jako bývalý prezident George W. Bush, bývalý senátor John McCain a současný senátor Mitt Romney. Média a kulturní establishment všechny tři náhle oslavovaly, ač je předtím dlouho proklínaly, a pro mnoho politiků, ať už jsou ve Švédsku nebo v USA může být taková chvála opojná a dokonce nejvíce lukrativní.

Švédští demokraté vedli kampaň zaměřenou na imigraci a zločinnost a navrhovali, že Švédsko by mělo zastavit přijímání všech uprchlíků kromě těch z Ukrajiny. Je jasné, že v nové vládě budou takoví, co proti této agendě budou nejspíš bojovat. I kdyby se nové vládě podařilo získat potřebné hlasy k omezení nebo zastavení migrace do Švédska, tak ji čeká nerovný boj s institucemi EU, jako Evropský soud pro lidská práva (ECHR), tj. organizace nacpaná soudci známými svými vazbami na miliardářského oligarchu George Sorose, a která dlouho dusila pokusy Velké Británie o řízení vlastních neřešených problémů s imigrací.

Co znamenají švédské volby pro Evropu?

Švédsko je v Západní Evropě v mnoha ohledech jedním z hlavních kanárků v šachtě. Na rozdíl od dalších severských sousedů, kteří přijali pragmatičtější a restriktivnější postoj k imigraci, Švédsko naplno protlačovalo otevírání své země, což dramaticky změnilo jeho demografii a přetvořilo celá města. Posuv této země k pravici znamená odmítavou reakci, jež by se mohla zahrnout i v dalších zemích, které mají radikálně otevřenou imigrační politiku, kdy Německo je zvláště pozoruhodným příkladem. Současná německá levicová vláda prosazuje agresivní imigrační agendu, k níž patří masové amnestie, rychlejší proces naturalizace a protlačování 500 000 dalších imigrantů ročně, zatímco počty ilegálních imigrantů rostou výše.

Za pozornost stojí, že všechny strany v Německu dlouho slibovaly, že budou odmítat veškerou spolupráci s Alternativou pro Německo (AfD), ale to samé se svého času říkalo ve Švédsku, než tyto minulé sliby rozbily volby. Mohlo by snad v Německu někdy dojít k takovému politickému přeskupení? Nepochybně, když dochází k erozi tohoto „slibu“ v sousedních zemích, přičemž k němu došlo v Rakousku za bývalého kancléře Sebastiana Kurze, tak jsou šance na takový průlom v ekonomické a politické lokomotivě Evropy vyšší. AfD se musí nejdříve zalíbit širší vrstvě voličů a až v poslední době v průzkumech rostla, tak bude potřebovat výsledek nejspíš tak v rozsahu 20 procent nebo vyšší, aby získala dostatečnou váhu a měla šanci vymanit se z politické izolace.

Pro Maďarsko a Polsko bude takový výsledek určitou úlevou, daleko lepší než kdyby si moc udrželi socialisté, je ale pořád nejasné, jaký přímý prospěch nová vláda přinese pro konzervativní věc na evropské úrovni. Jak Maďarsko, tak Polsko se potýkají s bezprecedentním nátlakem od Evropské unie, která tlačí na skoncování s procesem vetování, který dlouho suverenitu obou zemí chránil a sloužil jako mocenská zarážka proti federalizovanější Evropě.

Pro konzervativce je ještě znepokojivější, že bývalá vůdkyně Liberální strany Nyamko Sabuni, která je v současnosti u moci v té vládě čtyř stran, řekla, že Maďarsko by mělo být kvůli svému postoji k záležitosti LGBT z Evropské unie vyloučeno. Ta v této straně zůstává členkou a mocným hlasem, což znamená, že Liberálové se formují jako potenciálně nejproblematictější člen celé švédské koalice.

I kdyby nová švédská vláda podpořila pokusy EU potrestat Maďarsko a Polsko krácením financování a sankcemi, tak Švédští demokraté budou nejspíš proti této agendě nátlakem na vlastní vládu aktivně pracovat. Je zatím nejasné, jaký vliv bude Åkesson schopen uplatnit na záležitosti zahraniční politiky a na machinace, které probíhají v Bruselu, ale i tak to pro konzervativní vlády je světýlkem naděje.

Pro budoucnost EU bude nejspíš daleko důležitější, co se v nadcházejících volbách stane v Itálii, jelikož solidní pravcová koalice v takovém významném zakládajícím členském státu EU by mohla obrátit politickou šachovnici a koupit Evropanům daleko více času na to, aby přežili a dokonce i prosperovali. Nicméně to, k čemu došlo ve Švédsku je snad tím nejlepším, v co tam evropští konzervativci mohli doufat. Švédští demokraté teď musí využít svou nátlakovou kazatelnu jakožto největší strana nové vlády, aby Umírněné a další jejich vládní partnery ukecali a dotlačili k prosazování agendy, která zvrátí ty politiky, které těžce poškodily Švédsko jakožto zemi životní úrovně světové třídy a přetvořily demografii národa převážně ke škodě populace etnických Švédů

v zemi, kteří v této zemi žili po tisíce let a nazývali ji svým domovem.

AUTOR: JOHN CODY

[ZDROJ](#)

Překlad: reformy.cz